

PRED VEČNIMI VRATI

JERN LEDINA

*Šel sem od tebe in pustil te samo
v mraku, kjer sije le tvoja bolešt.
Šel sem, da našel bi zemljo neznano,
da kraljeval bi nad tisoči mest
in med tisoče src, ki bila bi mi vdana,
razdajal bi svoje drhteče srce ...*

*Nisem jih našel! ... Zdaj šele čutim ...
Kje si, dekle, kje so tvoje roke!
Rože so se usule ti z okna
slana je padla na moje srce.*

*Sam sem zdaj, sam sem pred večnimi vrati,
nobena mi roka jih več ne odpre.
Saj ni spomin, saj je težka ljubezen,
ki me še muči, v dno duše me žge.*

MELODIJA

JERN LEDINA

*Kamor sežem s spomina roko ...
Povsod si ti, Maja.
Toda najina zvezdnata noč
v brezzvezdne zahaja.
Tvoje roke so še kot vodomet
v mesečini —
v najinih dušah ni več strasti
so le spomini ...
Tvoje prsi so žive
— belega goloba rdeče oko; —
ne očitajte mi, beli golobje,
ne glejte me tako.
Pozabi, dekle, kar nama bilo je
slast in bolečina,
da svojo dušo je vate potopil
Jern Ledina ...*